

Nota rządu radzieckiego do rządów Francji, Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych

(Dokończenie ze str. 1-szej)

ośrodków cywilizacji, jakimi są największe stolicy państw świata. Dokładając odpowiednich wysiłków w celu ułatwienia możliwości osiągnięcia porozumienia w sprawie wymienionych wyżej doniosłych zagadnień, rząd radziecki wychodzi także z założenia, że istnieje również inne nie wykorzystane jeszcze możliwości utrwalenia pokoju.

W związku z tym należy przede wszystkim podkreślić znaczenie sprawy utrwalenia bezpieczeństwa w Europie, jako że utrzymanie pokoju w Europie ma decydujące znaczenie dla utrwalenia powszechnego pokoju i niedopuszczenia do nowej wojny światowej.

Kierując się tymi względami, rząd radziecki na berlińskiej konferencji ministrów spraw zagranicznych Francji, Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych i ZSRR przedłożył pod dyskusję wniosek w sprawie „zapewnienia bezpieczeństwa w Europie” i wysunął w związku z tym projekt podstaw „ogólnoeuropejskiego układu o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie”.

Projekt układu przewiduje utworzenie ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa na podstawie zbiorowych wysiłków wszystkich państw Europy. Uczestnikami układu mogą być wszystkie państwa europejskie, niezależnie od ich ustroju społecznego, w tym również Niemcy, przy czym do chwili zjednoczenia Niemiec uczestnikami układu mogłyby być Niemiecka Republika Demokratyczna i Niemiecka Republika Federalna. W wypadku zbrojnej napaści na któregokolwiek z uczestników, układ przewiduje udzielenie pomocy państwom, które padły ofiarą agresji, wszelkimi możliwymi środkami nie wyłączając użycia siły zbrojnej w celu przywrócenia i utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa w Europie.

Wniosek ten jest projektem utworzenia „armii europejskiej”, zbrojnej napaści na którą nie wyłącza się użycia siły zbrojnej w celu przywrócenia i utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa w Europie. Tak więc projekt podstaw układu ogólnoeuropejskiego ma na celu stworzenie skutecznego systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, zgodnie z zasadami Karty Narodów Zjednoczonych.

Powołanie do życia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego położyłoby kres tworzeniu w Europie przeciwnastawiających się sobie militarnym ugrupowaniom państw. Powstawanie takich ugrupowań prowadzi nieuchronnie do zaostreżenia stosunków między państwami, do zwiększenia groźby i nieufności między nimi nie mówiąc już o tym, że towarzyszy temu wysięg zbrojny ze wszystkich wypływających stąd dla narodów konsekwencjami. Trzeba także się liczyć z tym, że utworzenie militarnego ugrupowania jednego państwa wywołuje nieuchronnie odpowiednie posunięcia ze strony innych państw w celu zapewnienia ich bezpieczeństwa.

W rezultacie powstaje sytuacja, w której stosunki między państwami są oparte nie na dążeniu do wzajemnej współpracy dla dobra pokoju, lecz na takim przeciwnastawianiu „jednych państw innym państwom, które prowadzi nieuchronnie do wzmożenia napięcia w stosunkach między nimi, a przez to samo do zwiększenia groźby nowej wojny. W związku z tym nie wolno nie liczyć się z faktem, że zarówno pierwszą jak i drugą wojnę światową poprzedziło utworzenie przeciwnastawiających się sobie militarnym ugrupowaniom państw, poprzedził podział Europy na dwa wrogie obozy. Nie wolno przy tym zapominać o szczególnie niebezpiecznej roli, jaką odegrał militarystyczny niemiecki w tego rodzaju ugrupowaniach militarnych i w rozpętaniu pierwszej i drugiej wojny światowej. Wszystko to potwierdza znaczenie problemu polegającego na tym, by polityce zmierzającej do utworzenia przeciwnastawiających się sobie militarnym ugrupowaniom państw w Europie, opartej na wzajemnej współpracy, przywrócić jej pierwotny charakter.

18 mln osób przewiozły już schody ruchome na trasie W-Z

ZNANE wszystkim warszawiakom, popularne w stolicy ruchome schody na Trasie W-Z obchodzić będą 22 lipca W-3 ścieżkę swego istnienia. Niedługo już schodami pojedzie 20-milionowy obywatel. Jak wynika bowiem z obliczeń dokonywanych na podstawie średniej tygodniowej frekwencji przez konserwatorów i personel obsługujący schody, do 30 marca br. przewiozły one od początku swych pracy ponad 18 milionów osób.

nych ugrupowań państw przeciwstawiających sobie wzajemnie politykę skutecznego bezpieczeństwa w Europie, jako że utrzymanie pokoju w Europie ma decydujące znaczenie dla utrwalenia powszechnego pokoju i niedopuszczenia do nowej wojny światowej.

Dlatego właśnie rząd radziecki zwracał niejednokrotnie uwagę rządów francuskiej, Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych na niebezpieczeństwo związane z tworzeniem militarnych ugrupowań państw. W szczególności rząd radziecki zwracał na to uwagę w związku z planami utworzenia tak zwanej „europejskiej wspólnoty obronnej”, planami, które prowadzą do wzmocnienia militarystycznego ugrupowania państw niemieckich, a przede wszystkim do wzmocnienia militarystycznego ugrupowania państw niemieckich, a przede wszystkim do wzmocnienia militarystycznego ugrupowania państw niemieckich.

Jak wiadomo, plany utworzenia „europejskiej wspólnoty obronnej” przewidują powstanie zamkniętego ugrupowania militarnego państw europejskich, pod którego flagą ma być zorganizowana tak zwana „armia europejska” składająca się z sił zbrojnych Francji, Włoch, Belgii, Holandii, Luksemburga oraz Niemiec Zachodnich. Główną rolę w tej „armii europejskiej” mają odgrywać zachodnio-niemieckie siły zbrojne pod dowództwem generałów hitlerowskich, co jest sprzeczne z zobowiązaniami powziętymi przez Francję, Wielką Brytanię i Stany Zjednoczone wraz z Związkiem Radzieckim, a przewidującymi, że wzmocnienie militarystycznego ugrupowania państw niemieckich jest niedopuszczalne.

Należy przy tym zaznaczyć, że już obecnie projektuje się utworzenie kilkunastu dywizji zachodnio-niemieckich. Wiadomo także powszechnie, że w związku z planami zorganizowania „armii europejskiej”, zachodnio-niemieckie kółka rządzące stawiają sobie jawnie za cel przyspieszenie remilitaryzacji Niemiec Zachodnich i podjęcie kroków zmierzających do utworzenia regularnych wojsk wszystkich rodzajów broni oraz że nie uważają za konieczne ukrywanie swych agresywnych zamiarów wobec państw sąsiednich. Militujące pokój narody Europy, a w szczególności sąsiedzi Niemiec Zachodnich nie mogą wobec tego nie odczuwać uzasadnionego niepokojem o swe bezpieczeństwo w związku z groźbą, jaką stanowi wzmocnienie militarystycznego ugrupowania państw niemieckich i wciągnięcie Niemiec Zachodnich do „europejskiej wspólnoty obronnej”.

Kroczenie drogą wzmocnienia militarystycznego ugrupowania państw niemieckich i tworzenia ugrupowań militarnych w Europie nie tylko nie przyczynia się do utrwalenia pokoju, lecz wręcz przeciwnie, oznacza przygotowanie do nowej wojny. A tymczasem dziś, jak nigdy dotychczas, konieczne jest, aby wszystkie milujące pokój państwa, przede wszystkim zaś wielkie mocarstwa, skoncentrowały swe wysiłki po to, aby zapobiec nowej wojnie, aby narodzi Europie, a więc również i narodowi niemieckiemu, nie zostały wciągnięte do nowej wojny, która w obecnych warunkach stanowi szczególnie niebezpieczeństwo dla narodów. Zadanie to może być pomyślnie rozwiązane, jeśli zamiast przeciwnastawiających się sobie militarnym ugrupowaniom państw europejskich stworzono by w Europie system bezpieczeństwa, oparty na wzajemnej współpracy wszystkich państw europejskich. Utworzenie takiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie odpowiada jednocześnie interesom utrwalenia pokoju na całym świecie. Dlatego właśnie idea bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, zwłaszcza po konferencji berlińskiej, spotkała się już z aktywnym poparciem szeregu państw, jak również szerokiego kół międzynarodowych.

Podczas dyskusji na konferencji berlińskiej nad propozycją utworzenia ogólnoeuropejskiego układu o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie, spotkała się już z aktywnym poparciem szeregu państw, jak również szerokiego kół międzynarodowych. Podczas dyskusji na konferencji berlińskiej nad propozycją utworzenia ogólnoeuropejskiego układu o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie, spotkała się już z aktywnym poparciem szeregu państw, jak również szerokiego kół międzynarodowych.

Podczas dyskusji na konferencji berlińskiej nad propozycją utworzenia ogólnoeuropejskiego układu o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie, spotkała się już z aktywnym poparciem szeregu państw, jak również szerokiego kół międzynarodowych.

Podczas dyskusji na konferencji berlińskiej nad propozycją utworzenia ogólnoeuropejskiego układu o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie, spotkała się już z aktywnym poparciem szeregu państw, jak również szerokiego kół międzynarodowych.

rac pod uwagę fakt, że Stany Zjednoczone brały udział podczas drugiej wojny światowej we wspólnie walczącej agresji hitlerowskiej, jak również odpowiedzialność, jaką Stany Zjednoczone wraz z Związkiem Radzieckim, Francją i Wielką Brytanią poniosły za powojenne uregulowanie problemu Europy, licząc się jednocześnie z punktem widzenia wyrażonym przez rząd Stanów Zjednoczonych na konferencji berlińskiej, — rząd radziecki nie widzi ze swej strony przeszkód do pozytywnego rozwiązania sprawy udziału Stanów Zjednoczonych w „ogólnoeuropejskim układzie o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie”. Tak więc trudności na drodze do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, na które wskazywano dotychczas, powinny być odwołane. Podczas dyskusji nad propozycją radziecką w sprawie ogólnoeuropejskiego układu, na konferencji berlińskiej poruszano także sprawę dotyczącą miejsca i roli organizacji paktu północno-atlantycznego w związku z tworzeniem systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie. Przedstawiciele Francji, jak również Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych twierdzą przy tym, że pakt północno-atlantyczny ma charakter obronny i nie jest wymierzony przeciwko żadnemu państwu lub grupie państw.

Oficjalni przedstawiciele Francji, jak również Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, mówią o propozycji radzieckiej w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego, składającą tę rolę, którą odgrywał dotychczas pakt północno-atlantyczny, jako rolę „zamkniętego ugrupowania państw”. Rząd radziecki nie widzi przeszkód do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, licząc się jednocześnie z punktem widzenia wyrażonym przez rząd Stanów Zjednoczonych na konferencji berlińskiej, — rząd radziecki nie widzi ze swej strony przeszkód do pozytywnego rozwiązania sprawy udziału Stanów Zjednoczonych w „ogólnoeuropejskim układzie o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie”. Tak więc trudności na drodze do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, na które wskazywano dotychczas, powinny być odwołane.

Oficjalni przedstawiciele Francji, jak również Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, mówią o propozycji radzieckiej w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego, składającą tę rolę, którą odgrywał dotychczas pakt północno-atlantyczny, jako rolę „zamkniętego ugrupowania państw”. Rząd radziecki nie widzi przeszkód do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, licząc się jednocześnie z punktem widzenia wyrażonym przez rząd Stanów Zjednoczonych na konferencji berlińskiej, — rząd radziecki nie widzi ze swej strony przeszkód do pozytywnego rozwiązania sprawy udziału Stanów Zjednoczonych w „ogólnoeuropejskim układzie o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie”. Tak więc trudności na drodze do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, na które wskazywano dotychczas, powinny być odwołane.

Oficjalni przedstawiciele Francji, jak również Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, mówią o propozycji radzieckiej w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego, składającą tę rolę, którą odgrywał dotychczas pakt północno-atlantyczny, jako rolę „zamkniętego ugrupowania państw”. Rząd radziecki nie widzi przeszkód do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, licząc się jednocześnie z punktem widzenia wyrażonym przez rząd Stanów Zjednoczonych na konferencji berlińskiej, — rząd radziecki nie widzi ze swej strony przeszkód do pozytywnego rozwiązania sprawy udziału Stanów Zjednoczonych w „ogólnoeuropejskim układzie o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie”. Tak więc trudności na drodze do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, na które wskazywano dotychczas, powinny być odwołane.

Oficjalni przedstawiciele Francji, jak również Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, mówią o propozycji radzieckiej w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego, składającą tę rolę, którą odgrywał dotychczas pakt północno-atlantyczny, jako rolę „zamkniętego ugrupowania państw”. Rząd radziecki nie widzi przeszkód do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, licząc się jednocześnie z punktem widzenia wyrażonym przez rząd Stanów Zjednoczonych na konferencji berlińskiej, — rząd radziecki nie widzi ze swej strony przeszkód do pozytywnego rozwiązania sprawy udziału Stanów Zjednoczonych w „ogólnoeuropejskim układzie o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie”. Tak więc trudności na drodze do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, na które wskazywano dotychczas, powinny być odwołane.

Oficjalni przedstawiciele Francji, jak również Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, mówią o propozycji radzieckiej w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego, składającą tę rolę, którą odgrywał dotychczas pakt północno-atlantyczny, jako rolę „zamkniętego ugrupowania państw”. Rząd radziecki nie widzi przeszkód do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, licząc się jednocześnie z punktem widzenia wyrażonym przez rząd Stanów Zjednoczonych na konferencji berlińskiej, — rząd radziecki nie widzi ze swej strony przeszkód do pozytywnego rozwiązania sprawy udziału Stanów Zjednoczonych w „ogólnoeuropejskim układzie o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie”. Tak więc trudności na drodze do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, na które wskazywano dotychczas, powinny być odwołane.

Oficjalni przedstawiciele Francji, jak również Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, mówią o propozycji radzieckiej w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego, składającą tę rolę, którą odgrywał dotychczas pakt północno-atlantyczny, jako rolę „zamkniętego ugrupowania państw”. Rząd radziecki nie widzi przeszkód do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, licząc się jednocześnie z punktem widzenia wyrażonym przez rząd Stanów Zjednoczonych na konferencji berlińskiej, — rząd radziecki nie widzi ze swej strony przeszkód do pozytywnego rozwiązania sprawy udziału Stanów Zjednoczonych w „ogólnoeuropejskim układzie o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie”. Tak więc trudności na drodze do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, na które wskazywano dotychczas, powinny być odwołane.

Oficjalni przedstawiciele Francji, jak również Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, mówią o propozycji radzieckiej w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego, składającą tę rolę, którą odgrywał dotychczas pakt północno-atlantyczny, jako rolę „zamkniętego ugrupowania państw”. Rząd radziecki nie widzi przeszkód do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, licząc się jednocześnie z punktem widzenia wyrażonym przez rząd Stanów Zjednoczonych na konferencji berlińskiej, — rząd radziecki nie widzi ze swej strony przeszkód do pozytywnego rozwiązania sprawy udziału Stanów Zjednoczonych w „ogólnoeuropejskim układzie o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie”. Tak więc trudności na drodze do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, na które wskazywano dotychczas, powinny być odwołane.

Oficjalni przedstawiciele Francji, jak również Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, mówią o propozycji radzieckiej w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego, składającą tę rolę, którą odgrywał dotychczas pakt północno-atlantyczny, jako rolę „zamkniętego ugrupowania państw”. Rząd radziecki nie widzi przeszkód do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, licząc się jednocześnie z punktem widzenia wyrażonym przez rząd Stanów Zjednoczonych na konferencji berlińskiej, — rząd radziecki nie widzi ze swej strony przeszkód do pozytywnego rozwiązania sprawy udziału Stanów Zjednoczonych w „ogólnoeuropejskim układzie o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie”. Tak więc trudności na drodze do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, na które wskazywano dotychczas, powinny być odwołane.

Oficjalni przedstawiciele Francji, jak również Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, mówią o propozycji radzieckiej w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego, składającą tę rolę, którą odgrywał dotychczas pakt północno-atlantyczny, jako rolę „zamkniętego ugrupowania państw”. Rząd radziecki nie widzi przeszkód do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, licząc się jednocześnie z punktem widzenia wyrażonym przez rząd Stanów Zjednoczonych na konferencji berlińskiej, — rząd radziecki nie widzi ze swej strony przeszkód do pozytywnego rozwiązania sprawy udziału Stanów Zjednoczonych w „ogólnoeuropejskim układzie o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie”. Tak więc trudności na drodze do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, na które wskazywano dotychczas, powinny być odwołane.

Oficjalni przedstawiciele Francji, jak również Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, mówią o propozycji radzieckiej w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego, składającą tę rolę, którą odgrywał dotychczas pakt północno-atlantyczny, jako rolę „zamkniętego ugrupowania państw”. Rząd radziecki nie widzi przeszkód do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, licząc się jednocześnie z punktem widzenia wyrażonym przez rząd Stanów Zjednoczonych na konferencji berlińskiej, — rząd radziecki nie widzi ze swej strony przeszkód do pozytywnego rozwiązania sprawy udziału Stanów Zjednoczonych w „ogólnoeuropejskim układzie o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie”. Tak więc trudności na drodze do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, na które wskazywano dotychczas, powinny być odwołane.

Oficjalni przedstawiciele Francji, jak również Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, mówią o propozycji radzieckiej w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego, składającą tę rolę, którą odgrywał dotychczas pakt północno-atlantyczny, jako rolę „zamkniętego ugrupowania państw”. Rząd radziecki nie widzi przeszkód do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, licząc się jednocześnie z punktem widzenia wyrażonym przez rząd Stanów Zjednoczonych na konferencji berlińskiej, — rząd radziecki nie widzi ze swej strony przeszkód do pozytywnego rozwiązania sprawy udziału Stanów Zjednoczonych w „ogólnoeuropejskim układzie o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie”. Tak więc trudności na drodze do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, na które wskazywano dotychczas, powinny być odwołane.

Oficjalni przedstawiciele Francji, jak również Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, mówią o propozycji radzieckiej w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego, składającą tę rolę, którą odgrywał dotychczas pakt północno-atlantyczny, jako rolę „zamkniętego ugrupowania państw”. Rząd radziecki nie widzi przeszkód do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, licząc się jednocześnie z punktem widzenia wyrażonym przez rząd Stanów Zjednoczonych na konferencji berlińskiej, — rząd radziecki nie widzi ze swej strony przeszkód do pozytywnego rozwiązania sprawy udziału Stanów Zjednoczonych w „ogólnoeuropejskim układzie o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie”. Tak więc trudności na drodze do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, na które wskazywano dotychczas, powinny być odwołane.

Oficjalni przedstawiciele Francji, jak również Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, mówią o propozycji radzieckiej w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego, składającą tę rolę, którą odgrywał dotychczas pakt północno-atlantyczny, jako rolę „zamkniętego ugrupowania państw”. Rząd radziecki nie widzi przeszkód do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, licząc się jednocześnie z punktem widzenia wyrażonym przez rząd Stanów Zjednoczonych na konferencji berlińskiej, — rząd radziecki nie widzi ze swej strony przeszkód do pozytywnego rozwiązania sprawy udziału Stanów Zjednoczonych w „ogólnoeuropejskim układzie o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie”. Tak więc trudności na drodze do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, na które wskazywano dotychczas, powinny być odwołane.

Oficjalni przedstawiciele Francji, jak również Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, mówią o propozycji radzieckiej w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego, składającą tę rolę, którą odgrywał dotychczas pakt północno-atlantyczny, jako rolę „zamkniętego ugrupowania państw”. Rząd radziecki nie widzi przeszkód do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, licząc się jednocześnie z punktem widzenia wyrażonym przez rząd Stanów Zjednoczonych na konferencji berlińskiej, — rząd radziecki nie widzi ze swej strony przeszkód do pozytywnego rozwiązania sprawy udziału Stanów Zjednoczonych w „ogólnoeuropejskim układzie o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie”. Tak więc trudności na drodze do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, na które wskazywano dotychczas, powinny być odwołane.

Oficjalni przedstawiciele Francji, jak również Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, mówią o propozycji radzieckiej w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego, składającą tę rolę, którą odgrywał dotychczas pakt północno-atlantyczny, jako rolę „zamkniętego ugrupowania państw”. Rząd radziecki nie widzi przeszkód do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, licząc się jednocześnie z punktem widzenia wyrażonym przez rząd Stanów Zjednoczonych na konferencji berlińskiej, — rząd radziecki nie widzi ze swej strony przeszkód do pozytywnego rozwiązania sprawy udziału Stanów Zjednoczonych w „ogólnoeuropejskim układzie o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie”. Tak więc trudności na drodze do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, na które wskazywano dotychczas, powinny być odwołane.

O dalsze kontynuowanie rokowań w sprawie uregulowania spornych problemów

W końcu maja br. Sesja Światowej Rady Pokoju

WIEDEN P.A.P.

NA POSIEDZENIU. Blura Światowej Rady Pokoju, które odbyło się w Wiedniu, uchwalona została następująca rezolucja:

Po wielu latach zimnej wojny opinia publiczna zmusiła rządy do podjęcia rokowań. Opinia publiczna pragnie i może doprowadzić do tego, aby rokowania te zakończyły się pomyślnie.

Konferencja ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw w Berlinie była sukcesem narodów, które pragną pokoju. Wykazała ona, że rokowania są możliwe. Na konferencji poruszono ponownie problem redukcji zbrojeń. Osiągnięto porozumienie w sprawie zwolnienia konferencji genewskiej z udziałem pięciu wielkich mocarstw i innych zainteresowanych państw, która rozpatrzy problem Dalekiego Wschodu.

W ten sposób stworzono warunki ku temu, aby znowu znaleźć możliwość do przyjęcia rozstrzygnięcia spornych problemów dzielących dżąd świat.

Opinia publiczna zdaje sobie obecnie jasno sprawę z tego, że zadanie remilitaryzacji, zwłaszcza Niemiec Zachodnich w ramach „europejskiej wspólnoty obronnej” jest przeszkodą i poważnym zagrożeniem pokoju.

Alternatywa jest jasna: albo utworzona zostanie „europejska wspólnota obronna” i Europa będzie nadal podzielona na dwie przeciwstawne sobie części, a w. Jtek tego zwiększy się niebezpieczeństwo wojny, albo też wszystkie państwa europejskie zjednoczą się, nie czyniąc prób w kierunku „atakowania” jednego państwa przez drugie, aby agwarantować wzajemne bezpieczeństwo i utrwalili pokój w całej Europie.

W takiej sytuacji wybuch bomby wodorowej na Bikini, groźby niektórych mezoów stanu rozpętania wojny atomowej, wzmoczenie wojny w Wietnamie, presja wywierana na kraje Ameryki Łacińskiej, Środkowego i Bliskiego Wschodu — wszystko to ma na celu zastraszenie narodów.

Remilitaryzacja Japonii, utworzenie w ostatnich czasach bazy amerykańskiej w Hiszpanii, projekty układów wojskowych z Pakistanem, wymierzonych przeciwko suwerenności narodowej tego kraju i przeciwko bezpieczeństwu Indii — stanowią próbę postawienia narodów wobec faktów dokonanych.

Opinia publiczna nie pozwoli na to, aby takie postępowanie zagroziło wynikiem rokowań, których się domaga opinia publiczna. Może ona zmusić do odzruczenia we Francji i we Włoszech „europejskiej wspólnoty obronnej”, a tym samym zmusić do dalszego prowadzenia rokowań w Berlinie aż do pokojowego uregulowania problemu bezpieczeństwa w Europie.

Nowa niżka cen artykułów spożywczych i przemysłowych w Związku Radzieckim

(Dokończenie ze str. 1-ej)

— przeciętnie o 15 proc., tkaniny w przedziale naturalnego — przeciętnie o 10 proc.

ODZIEŻ, WYROBY DZIEWIARSKIE, KAPELUSZE I CZAPKI

Suknie letnie, bluzki i inne konfekcja bawelniasta — przeciętnie o 15 proc., suknie bluzki, bielizna i konfekcja z innych tkanin bawelnianych — przeciętnie o 10 proc., suknie bluzki, bielizna i inna konfekcja z jedwabiu naturalnego — przeciętnie o 7 proc., wyroby dziewiarskie — przeciętnie o 8 proc., pończochy i skarpetki bawelniaste — przeciętnie o 20 procent, pończochy, skarpetki jedwabne i inne — przeciętnie o 10 proc., pończochy z włókna „kapren” — przeciętnie o 25 proc., nakrycia głowy w tkanin bawelnianych, jedwabnych, półwłóknianych i z grubego sukna — o 10 proc., kapelusze słomkowe — o 10 proc.

OBUWIE

Obuwie skórzane — przeciętnie o 7 proc., obuwie płócienne i kombinowane — przeciętnie o 20 proc., kalosze, boty i inne obuwie gumowe — przeciętnie o 12 proc.

TOWARZY GALANTERYJNE

Galanteria tekstylna — przeciętnie o 10 proc., nici i wyroby z nici — przeciętnie o 15 proc., abażury — przeciętnie o 10 proc., wata i watolina — o 15 proc., igły do szycia — maszynowe, zwykłe i inne — o 20 proc., wyroby jubilerskie — przeciętnie o 10 proc.

MYDŁO I WYROBY PERFUMERYJNO-KOSMETYCZNE

Mydło do prania — przeciętnie o 15 proc., mydło toaletowe — przeciętnie o 20 proc., perfumy — przeciętnie o 20 proc.

my, wody kolońskie i inne wyroby perfumeryjno-kosmetyczne — przeciętnie o 10 proc.

PRZYBORY PIŚMIENNE I ZABAWKI

Papier do pisania, zeszyty i inne wyroby z papieru i tektury — przeciętnie o 10 proc., ołówki, pióra, ośladki i inne przybory piśmienne i kreślarskie oraz artykuły kancelaryjne — o 15 proc., zabawki gumowe, celulozowe, metalowe i inne oraz ozdoby na choinkę — przeciętnie o 15 proc., aparaty fotograficzne — przeciętnie o 10 proc., papier fotograficzny, klisze i inne artykuły fotograficzne — o 15 proc., lampy radiowe — przeciętnie o 15 proc.

WYROBY PORCELANOWE, FAJANSOWE I SZKLANE

Wyroby porcelanowe i fajansowe — przeciętnie o 15 proc., naczyńna szklana, wyroby kryształowe, klosze do lamp i lustro — przeciętnie o 10 proc.

ARTYKUŁY GOSPODARSTWA DOMOWEGO

Lampy elektryczne, grzejniki elektryczne, pralki mechaniczne i odkurzacze — o 10 proc., płyty, świdry, narzędzia kowalnicze, ślusarskie, stolarskie i inne — przeciętnie o 20 proc., łożka metalowe o 15 proc., galanteria żelazna i kłódki — przeciętnie o 10 proc., widły, kosy, sierpy — o 20 proc., wyroby nóżownicze — przeciętnie o 15 proc., lampy i latarnie metalowe — o 20 proc., wyroby z puchu i pierza — o 10 proc.

MATERIAŁY BUDOWLANE

Płyty azbestowe - cementowe o 10 proc., papa dachowa — o 20 proc., fornier — o 15 proc., cement — o 20 proc., lakiery, farby i artykuły chemii gospodarczej — przeciętnie o 10 proc., spręż sanitarno-techniczny — o 10 proc., tapety — o 20 proc., ramy inspekcyjne — o 30 proc.

ZAPALKI I PRZETWORY NAFTOWE

Zapalki — o 20 proc., benzyna i smary — o 44,5 proc., nafta — o 33 proc.

SPRZĘT SPORTOWY I INNE ARTYKUŁY PRZEMYSŁOWE

Opony do pitek sportowych — o 10 proc., łyżwy wysięgowe i do jazdy figurowej — o 15 proc., łyżwy „śnieguroczka”, „sport” i inne — o 5 proc., narci i wyposażenie narci — o 10 proc., sprzęt łowiecki i rybacki — przeciętnie o 10 proc., wyroby z masy plastycznej — o 10 proc.

LEKARSTWA I ARTYKUŁY SANITARNO-HIGIENICZNE

Lekarstwa i inne artykuły sanitarne - higieniczne — przeciętnie o 15 proc., gumowe artykuły sanitarne - higieniczne — przeciętnie o 10 proc.

II

Zażył odpowiednio ceny w restauracjach, stołówkach i innych zakładach żywienia zbiorowego.

III

Dokonywał kompensacyjnej sprzedaży zboża i makuchów przy skupie bawelny, kokonów jedwabnika, konafu, lnu długowłóknistego, konopi, tj. artykułów, w stosunku do których obowiązują ceny ulgowe — według cen detalicznych z rabatem 10 proc.

Reakcja stosuje najokrutniejsze środki, usiłując zniszczyć ten orzeź i pozbawić was tych praw. ŚFZZ przesyła wyrazy najgłębszej sympatii i tysiącom ofiar represji politycznych. Chylimy ona czoło przed światłanną pamięcią bojowników, którzy oddali swe życie za wielką sprawę klasy robotniczej.

Trzeci Światowy Kongres Związków Zawodowych powiódł uchwałę w sprawie rozpoczęcia w dniu 1 Maja 1954 r. szerokiej kampanii międzynarodowej w obronie i o zdobycie praw związkowych i swobód demokratycznych.

Ludzie pracy, niezależnie od przekonań politycznych i przynależności związkowej, bierzcie aktywny udział w przygotowaniu i w obchodach święta 1-majowego. Zorganizujmy 1 Maja 1954 r. potężne demonstracje pod hasłem jedności w walce o lepsze życie, w obronie praw związkowych, o pokój.

Towarzysze! Niebezpieczeństwo wojny nie jest jeszcze bynajmniej zagrożone. Imperialiści amerykańscy stojący na czele sił wojny i reakcji, nie rezygnują ze swych agresywnych planów.

Tzw. „europejska wspólnota obronna” i remilitaryzacja Niemiec Zachodnich stanowią przeszkodę na drodze do osłabienia napięcia międzynarodowego. Dzięki wytrwałym wysiłkom narodów osiągnięto tak wielkie sukcesy, jak rozjem w Korei, zwolnienie konferencji berlińskiej, porozumienie co do konieczności redukcji zbrojeń i redukcji zbrojeń konferencji genewskiej w celu pokojowego uregulowania problemu koreańskiego i przywrócenia pokoju w Indochinach.

Tylko dzięki wam, waszej wspólnej akcji i waszej czujności

Remilitaryzacja Japonii, utworzenie w ostatnich czasach bazy amerykańskiej w Hiszpanii, projekty układów wojskowych z Pakistanem, wymierzonych przeciwko suwerenności narodowej tego kraju i przeciwko bezpieczeństwu Indii — stanowią próbę postawienia narodów wobec faktów dokonanych.

Opinia publiczna nie pozwoli na to, aby takie postępowanie zagroziło wynikiem rokowań, których się domaga opinia publiczna. Może ona zmusić do odzruczenia we Francji i we Włoszech „europejskiej wspólnoty obronnej”, a tym samym zmusić do dalszego prowadzenia rokowań w Berlinie aż do pokojowego uregulowania problemu bezpieczeństwa w Europie.

Pięć wielkich mocarstw, które spotkały się po raz pierwszy, mogą wspólnie z innymi zainteresowanymi państwami dojść do porozumienia w sprawie ogólnego bezpieczeństwa na Dalekim Wschodzie. Bezpieczeństwo to może być zapewnione dzięki unormowaniu stosunków między wszystkimi krajami Azji, których niezawisłość została uznana, a ich bezpieczeństwo zagwarantowane. Korea powinna być zjednoczona w drodze pokojowej i powinna swobodnie zdecydować o swym losie po wywołaniu z niej obcych wojsk. Natychmiastowe przerwanie ognia w Indochinach umożliwi rozpoczęcie rokowań między Francją a Wietnamską Republiką Demokratyczną.

Konferencja w Genewie może i powinna stać się doniosłym etapem na drodze do rozłożenia napięcia międzynarodowego oraz do rozbrojenia.

W tych warunkach Biuro Światowej Rady Pokoju uważa za konieczne zwolnienie w końcu maja br. nadzwyczajnej sesji Światowej Rady Pokoju. Sesja ta odbędzie się w Berlinie.

Odezwa Biura Wykonawczego ŚFZZ do mas pracujących całego świata

(Dokończenie ze str. 1)

Nie „można” a „trzeba”

Chodzi konkretnie o to, czy i jak świetlice wiejskie (gminne) włączają się do akcji wiosennej. W tej sprawie Ministerstwo Kultury i Sztuki wydało specjalną instrukcję z 13 marca 1954 r. W tym samym czasie (15 marca) na mieszczańskie kursy dla kierowników świetlic gminnych wyjechał pan Janus z Sancygniowa, w powiecie pińczowskim.

Właśnie o Sancygniowie w tym raporcie. Janus zastępca Zdzisława Adamczyka, referent karno-administracyjny Prezydium GRN. Świetlice mieści się w dwumyślnym obszarze powiatu Deszawskiego, „obiektem” uznany za zabytok. (fakt ten nie jest bez znaczenia z uwagi na ostygnięcie w sprawie budownictwa — jeszcze rok, dwa a później zamieni się w zabytokowe ruiny).

Przyjeżdżam do Sancygniowa 23 marca. Janus jest nieobecny (nieprzepracowany). Admistrucja też nie ma, podobno przemieszczają się świątków w jakiejś sprawie karno-administracyjnej. Ilonory domu czyni kierowniczką gminnej biblioteki, utęperzoną wiodącą GRN, kasjer i magazynier spółdzielni produkcyjnej w jednej osobie — Paweł Jednaki. Jak widać skupa w swym ręku nie ma funkcji.

Na osobnym stoliku ułożono broszury rolnicze, wybór duży m. in. siewny, nawożenie, hodowla itd.

Beletrystyka? Oussem, czytają. W ostatnią niedzielę przed południem przewinęło się przez ten lokal 45 osób. To dużo, znażysz, że ogółem korzysta z gminnego księgozbioru 75 chłopów i członków ich rodzin.

Broszury rolnicze? Nie czytają, z jednym małym wyjątkiem. Jest nim uczeń piątego oddziału Gabriel Jedruch. Od dawna marzył o królikach. Przed kilkoma dniami ojciec zabrał mu przyjemność i kupił kilka sztuk. Chłopak pożyłszy „Wychów królików” Szumana.

Gdy pytam Jednaczego „co o tym wszystkim myśli?”, odpowiada, że ludzie mają głębszą (radiowęzłowa w Działoszyca). Wystraszca im pogadanki rolnicze, które radiowęzłowa nadaje od czasu do czasu. Ale po chwili Jednaki dorzuca nie bez przeryk: „Gdy pytałem jednego z drugim, czy słuchają pogadanki radiowych to odpowiadają, że nie, bo korzystają z księzek w bibliotece”. Jednym słowem błędne koło. Wylazł konserwatywnym: „I tak krowy będą się cielić, jak się cieliły — niżej nowego miem tam nie naucecie — co wam to wiem”.

Siąd i w gminie Sancygniowa mistrzowie urodzają niewielu. Wracam myślami do świetlicy. Pytam o życie świetlicowe, zespoły. Jednaki mówi, że czasami odbywają się tam zebrańia ZMP... Żaluje, że nie ma Janusa, bo Adamczyk chyba nie bardzo się orientuje. O! taki „kwestionariuszowy” zastępca. Wybrali go i tak się teraz męczy.

Przełgdam instrukcję ministerialną w sprawie udziału świetlic w akcji wiosennej. A więc uroczysta inauguracja siewów wiosennych (transparenty, hasła, część artystyczna), organizowanie w czasie przerwy w pracy występów i zespołów artystycznych, „koncertów życzeń”, dalej — wieczornice (literatura), zespołowe omawianie rozwoju rolnictwa, zamokształcenie, odczyty z przedręcznikami itd. itd.

Jak uład program imprez kulturalnych w lato? W tym celu jest bardzo celowa i bogata. Chodź zaraz ciska się na usta pytanie: „Co można z tego planu zrealizować, dajmy na to w warunkach Sancygniowa?” Odczyt, zamokształcenie? O istnieniu zespołów jakos się nie słyszy.

Czy naprawdę nie można zrobić? Przecież instrukcja daje możliwość korzystania z rozmaitych środków prowadzenia działalności kulturalno-owolawnej. Jest z czego wybrać. Może to uczynić każda świetlica gminna i ta naprawdę wosrowca i ta trochę śpiąca. Nie ma zespołów, to jest miódzież, ZMP, — można wydać gazetkę ścienną, błyskawicę. Nie ma kierownika, to przecież może go zastąpić nauczyciel czy bibliotekarz (Jednaki zwierza się, że chętnie by wygłosił odczyt). Może ZSCH, pomysł o zespołowym omawianiu rozwoju rolnictwa w latach 1954—55.

I jeszcze jedno — za pracę KO nie jest tylko odpowiedzialny kierownik świetlicy czy jego zastępca, ale wszystkie organizacje polityczne i masowe w gminie z KG na czele. Nie wolno im o tym zapominać.

CZESŁAW MICHNIAK

Nowy system płac pomaga w wykonaniu zadań POM

Państwowe ośrodki maszynowe odgrywają wielką rolę w socjalistycznej przebudowie wsi, w podniesieniu na wyższy poziom naszego rolnictwa. Od pracy politycznej i produkcyjnej zalog POM-ów zależy w dużej mierze szybki rozwój spółdzielczej produkcyjnej, wzrost produkcji rolnej w gospodarstwach zespolowych i indywidualnych. Liczba POM-ów rośnie stale i w końcu ub roku przekroczyła 400. Około 40 tysięcy traktorzystów, brigadzystów, mechaników, agromonomów, zootechników, pracowników administracyjnych przyczynia się swą pracą do wzrostu mechanizacji naszego rolnictwa, odciaża tysiączne rzesze spółdzielców i chłopów gospodarujących indywidualnie, odznuńde, wymagające wielkich wysiłków pracy ręcznej, pomaga osiągać wyższe zbiory i dochody.

Aby zalogi POM mogły w pełni realizować postawione przed nimi zadania, niezbędne było zwiększenie materialnego zabezpieczenia wyników ich pracy. Zasada ta leży u podstaw Uchwały Rządu w sprawie norm wydajności pracy i zarad opłaty dla pracowników brigad ciągnikowych państwowych ośrodków maszynowych. Wprowadzenie w życie nowego systemu płac stwarza pracownikom możliwość podnoszenia zarobków wraz ze wzrostem wydajności i jakości pracy, ściślej wiąże załogi z miejscem pracy, ułatwia przypływ kadr fachowców.

Jak kształtować się będą we-

dług nowych zasad zarobki członków brigady ciągnikowej, która stanowi podstawą jednostkę produkcyjną w POM-ach?

Przed wszystkim system wprowadzony uchwała opiera się o ściśle normy wydajności na poszczególne agregaty ciągnikowe, zróżnicowane w zależności od warunków glebowych i ukształtowania terenu. W systemie tym uwzględnione są też trudności wynikające z pracy na polach nowoorganizowanych spółdzielni, jak również na małych działkach. Traktorzysta i jego pomocnik otrzymują wynagrodzenie w zależności od stopnia wykonania normy. System dodatków i premii wiąże bardziej niż dotychczas traktorzystów z miejscem pracy, jest bodźcem do rytmicznego wykonywania planu, uwzględnia szczególnie ważne prace polowe, zmusza do oszczędnej gospodarki paliwem i umiejętnego obchodzenia się z maszynami.

Wynagrodzenie brigadzysty i jego pomocnika, na których spoczywa kierownictwo pracą brigady, składającej się z 3—6 ciągników, uzależnione jest ściśle od zarobków osiągniętych przez traktorzystów i ich brigady. Kierownik brigady jest więc bezpośrednio zainteresowany w jej wynikach produkcyjnych co stwarza bodziec do bardziej starannej opieki nad podległymi mu ludźmi i maszynami związca, że uchwała przewiduje wy-

sokie premie dla tych brigadystów, których brigady wykonywały w pełni roczne zadania i utrzymały w dobrym stanie powierzone im sprzęt i maszyny.

Ściśle są też określone normy wydajności na wszystkie prace kombajnerów i maszynistów miocarnianych.

Nowy system wynagradzania ma więc na celu stworzenie brigadystom, traktorzystom i innym pracownikom brigad większych niż dotychczas możliwości zarobków na podstawie sprawiedliwych norm, a jednocześnie pomaga przewidywać główne niedomaganie w dotychczasowej pracy POM. Tak więc, przyelażając niechęć niektórych traktorzystów, mniej uświadomionych i nie zdających sobie w pełni sprawy za swej roli politycznej, do pracy w nowopowstałych spółdzielniach, gdzie zwykle na początku niedomaganie organizacyjne przeszkadza w sprawnym przeprowadzeniu robót, nowy system przewiduje podwyższenie w tym wypadku zarobków o 10 proc. Poważnym błędem wielu ośrodków maszynowych było dotychczas wykonywanie znacznej części planów pracami transportowymi, które przecież nie stanowią celu działalności POM. Nowy system płac stwarza znacznie większe możliwości zarobków w pracach polowych — kładzie kres tym praktykom. Aby stworzyć bodziec do zawierania umów z gospodarstwami mało- i śred-

niorolnymi normy przy pracy na małych polach są obniżone od 15 proc. — 30 proc. Premie za dobrą konserwację maszyn, oszczędną gospodarkę paliwem pomogą członkom załogi przewidywać występujący jeszcze dość często niewłaściwy stosunek do socjalistycznej własności. Do zmniejszenia płynności kadr przyczyni się ustalenie 10 procentowego dodatku, który przysługuje po 3 latach pracy w POM.

Nowy system wynagradzania pracowników brigad, dalsza poprawa ich warunków mieszkaniowych i doskonalenie przy pracy stwarza pełne warunki podnoszenia poziomu życia traktorzystów i innych członków brigad, pozwalają pracownikom pogłębić wiedzę zawodową i ogólną, wychowywać załogi w duchu walki o wykonanie planu.

Dużą trudność w dotychczasowej pracy POM stanowił brak specjalistów o wysokich kwalifikacjach zawodowych — inżynierów, agronomów, zootechników. Przyczyną tego na leży szukać głównie w obowiązujących do niedawna zasadach wynagradzania, które nie stworzyły fachowcom odpowiednich możliwości zarobków w POM-ach. Uchwała Rządu, która została wydana jednocześnie z uchwałą w sprawie wynagrodzenia członków brigad — uchwała w sprawie upełnienia pracowników POM na kierowniczych stanowiskach likwiduje ten stan rzeczy. Warunki, jakie stwarza ta uchwała uwzględniają wykształcenie i doświadczenie zawodowe, wiąza z systemem premii kadry kierowniczej i specjalistów — agronomów, zootechników — z osiągnięciami produkcyjnymi spółdzielni, w których pracują brigady POM. Poza nowym systemem płac bardziej niż dotychczas wiąże kadry kierowniczej i fachowców z ich miejscem pracy stworzenie im lepszych warunków mieszkaniowych. Nowy system płac przyczyni się niewątpliwie do lepszego realizacji umów ze spółdzielniami produkcyjnymi, lepszego wykorzystania maszyn, większej pomocy gospodarstwom zespolowym i indywidualnym w podnoszeniu wydajności gospodarstwa rolnego przez lepszą organizację produkcji i opanowanie nowoczesnej agrotechniki. Obie uchwały spotkały się z wielkim uznaniem załóg POM, zmobilizowały je już w okresie kampanii siewnej do bardziej wydajnej pracy.

Poważnym zadaniem organizacji partyjnych i wydziałów politycznych POM, jest szczegółowe wyjaśnienie założeń nowego systemu płac i przestrzeganie pełnego wprowadzenia w życie. Do pomoci to w znacznym

mięrze do przeprowadzenia wielu dotychczas popelnianych błędów, do pełnej realizacji zadań POM-ów.

Je fakt, że z braku świetlicy istniejącej w Sędziejowicach koło ZMP nie może aktywnie pracować, pomimo dużego zapasu miodzieży. Przew. kola tow. Starof, zwracał się do Zarządu Gminnego i Powiatowego ZMP o pomoc, ale jej nie otrzymał.

W Sędziejowicach istnieje spółdzielnia produkcyjna, której członkowie chętnie korzystaliby ze świetlicy, gdyż rozumieją oni, że świetlica dawałaby im warunki do przyjemniejszego i pożyteczniejszego spędzania wolnego czasu.

Domem Ludowym, który „buduje się” już od sześciu lat, wkrótce wreszcie się ktoś zainteresować.

M. S. Chmielnik

Pewnikiem — kochany sąsiedzie...

Wysypało się to jak z prawdziwego worka, mocno jak zawsze wobec zadaniowych naszych decyzji, wielkich poczynach, kulacką ręką potrząsnęli. I różne różności — znów trzeba tu dodać słowa „jak zawsze” — są w tym, co z worka owego wypadło. A więc, że nie, tylko pewnikiem bony na żywność wprowadzą. Ze zmiana — znów pewnikiem — pieniądze nastąpi. Ze znów nie mażej, tylko pewnikiem — wzrosną rownie podatki i obowiązkowe dostawy. Ze... Dosty na tym, że że, że Rada Państwa i Rada Ministrów podjęły 24 lutego br. uchwałę w sprawie nowego podziału administracyjnego. Pewnikiem...

Jakim to sposobem z uchwały naszej Rady Państwa i Rady Ministrów tego rodzaju wnioski „wypływają” — to już sprawa, swoistej kulackiej logiki. Chodzi taki — kulacka głowka u niego pracuje — i syciznym, głosem mać tam, gdzie tylko się da. Cza sem tylko po tej „pracującej głowce” fraszolowie się podrapie, bo widzi, że do ogromnej większości chłopów jego „pewnik” nie trafia. A chciałby do nich z „dobrym słowem” trafić, oj chciałby...

Ale jakże tu pójść z takim kulackim „pewnikiem” do chłopów z gminy Moskorzew w powiecie wloszczowskim, którzy oczekują reformy podziału administracyjnego z niecierpliwością, aby wymiotła ona z aparatu rad narodowych takich ludzi jak Stanisław Dudek, referent podatkowy, który na swym 6-hektarowym gospodarstwie uprawia iscie kulacki wyzysk w stosunku do zatrudnionych przez siebie najemnych, o czym pisze nasz korespondent, Stanisław Wojciechowski.

Ale jakże tu pójść np. do takiego małorolnego chłopca Franciszka Zapala z gromady Zielonki, wsi leżącej w woj. poznańskim, który tak rozumie — rozumie jasno i prosto — istotę uchwały: „Daleko mieszkamy od gminy — mówię. — Chcąc się tam dostać trzeba wyjść ze wsi o godz. 4, a by o godz. 8 być na miejscu. Ostatnio na przykład ubiegałem się o pożyczkę. Udałem się więc do Jeziorka, lecz, niestety, nie zdołałem tej sprawy załatwić w ciągu jednego dnia. Następnie, natomiast dnia — mając pełną robotę w gospodarstwie — nie poszedłem tam potwornie i z pożyczki zrezygnowałem”. A teraz — dodaje Jan Puchala z tejże gromady — „odległość naszych gromadzkich rad narodowych od najdalej położonych gospodarstw wsi nie będzie wynosiła więcej jak 3—5 km. Dzięki temu gromadzka rada narodowa będzie mogła utrzymać codzienną, ścisłą łączność z ludnością gromady. Chłopi będą mogli brać żywy i bezpośredni udział w rządzeniu gromadą”.

Jakże więc pójść z owym „pewnikiem” do ogromnej większości chłopów, którzy podobnie jak Zapala czy Puchala wiedzą dobrze z uchwałą, że przeciętna ilość mieszkańców w gminie wynosi obecnie 5 000, a dochodzi do 18 000; że przeciętna powierzchnia gminy wynosi 98 km kw., a w poszczególnych przypadkach

dochodzi do 400 km kw.; że przeciętna ilość gromad w gminie wynosi 13, a dochodzi do 60; i rozumują tak: Dotychczas wszystkie nasze sprawy, potrzeby i bolączki wdrażane były przez gminę i rady narodowe — najniższe ogniewa władzy państwowej — wsi z odległości przeciętnie 13, a czasem 60 km. A jedna gminna rada narodowa musiała zajmować się sprawami i potrzebami przeciętnie 5 000, a czasem nawet 18 000 mieszkańców gminy. I wniosek jest jasny: Ze teraz, kiedy odległość siedziby gromadzkiej rady narodowej od najdalej położonych gospodarstw na terenie projektowanej gromady będzie wynosić 3—5 km, kiedy ilość mieszkańców tej gromady będzie wynosić od 1 000 do 3 000, a powierzchnia od 15 km kw. do 50 km kw. — lepiej, ponieważ będą mogły być uwzględnione potrzeby chłopów. Jasne więc jest, że uchwała Rady Państwa i Rady Ministrów podjętawna została głęboką troską o dobro chłopów pracujących.

Takie jest właśnie zdanie uczestników zebrań, które odbywały się obcopole w poszczególnych gminach i gromadach. Dyskutują chłopi, widząc coraz jaśniejszą budźność kulackiej plottki. Spotyka się potem taki co to próbuje mać w chłopskich głowach z odprawą: A no, nie dziw nego, że tak przeciwko tej reformie psocysz, bo i twoje kulackie sprawy i sprawki gromadzka rada narodowa znacznie lepiej od gminnej zobaczy. Bo zawsze z odległości 3—5 km lepiej się widzi niż z 60, a nawet 13. Pewnikiem...

Aby ukrećić leć kulackiej plottki z i największą dla chłopów korzyścią zrealizować reformę naszej administracji terenowej, musimy jak najszybciej wyjasnić cele i sens uchwały Rządu.

Wiemy, że do opracowania wstępnych projektów realizacji uchwały powołane zostały specjalne powiatowe i gminne komisje. Zadaniem tych komisji jest wciągnięcie do swych prac szerokiego aktywu wiejskiego, nawiązanie ścisłej łączności z mieszkańcami gromad. Bo jakże można projektować nowy podział administracyjny bez uwzględnienia postulatów chłopów pracujących, najbardziej we właściwym podziale zainteresowanych?

O tym, że nie można, mówi praktyka prac komisji. Bo np. okazuje się często, że komisja błędnie zaplanowała daną miejscowość jako przyszłą siedzibę gromadzkiej rady narodowej, gdyż chłopom z uzasadnionych powodów odpowiada inna. Dłate go trzeba, aby chłopi swobodnie dyskutowali i wymieniali swe poglądy. Aby mogli decydować sami o sprawach, które ich żywność dotyczy. A pełny udział w takiej decyzji to właśnie nie innego, jak wzmocnienie udziału chłopów pracujących w rządzeniu gromadą. A to jest przecież najistotniejszy sens uchwały Rady Państwa i Rady Ministrów

W. Z.

Tylko łączne stosowanie zabiegów agrotechnicznych daje wysoki plon

Podczas wiosennej akcji siewnej rolnik musi dokonać wielkich prac, których celem jest — wysoki plon.

Nie będzie miał jednak wysokiego plonu, jeśli nie została wykonana orka przedzimowa, jeżeli późno zabrał się do wlkowania i bronowania orki, a co gorzej — siewie jare rośliny na orce wiosennej, która wysusza rolę i opóźnia siewy.

Jeżeli jednak uprawa roli została wykonana racjonalnie, to zrobiona została dopiero część pracy. Niemniej ważną sprawą jest przygotowanie ziarna siewnego. Nie wolno siał nasieniem starym, używanym przez stereg już lat. Takie ziarno jest zwyrodniałe i pozbawione dawniejszych zalet. Należy je koniecznie wymienić na ziarno kwalifikowane.

Natomiast nasienie własne, rzdatne jeszcze do siewu, musi być bardzo dokładnie oczyszczone, a z całości nasienia należy odebrać ziarno najcięższe, grubie, dorodne. Takie ziarno da lepsze plony, nawet w gorszych warunkach niż lićhe nasienie w dobrych.

Niemal do zwiększenia plonu przyczynia się zaprawianie ziarna od chorób. Obecnie, przy stosowaniu różnych preparatów na suchu, nie sprawia to wiele kłopotu.

Co się tyczy nawozów sztucznych, to pod rośliny kontraktowane należy je dać w tej ilości

i jakości, jak jest przewidziane w kontrakcie. Pod rośliny niekontraktowane powinno się dać pełną dawkę wszystkich trzech nawozów, pod pszenicę jara i jęczmień, pod groch wystarczy dawka superfosforu, zaś pod owies — średnia dawka azotu.

Siał należy jak najwcześniej. Nie znaczy to jednak, by w imię wczesnego siewu siać w rolę zle uprawioną i nieocyszczoną z chwastów.

Jak siał? Oczywiście tylko siewnikiem rzędowym, daje on bowiem oszczędność drogiego nasienia około 50 kg na 1 ha, a przede wszystkim zwiększa plon od 1—3 kwintali na hektar.

Trzeba przestrzegać jednak norm wysiewu ziarna. Orientacyjnie wynosi to — 150—180 kg na 1 ha. Zbytnią oszczędność ziarna powoduje niższy urodzaj.

Nieco rzadziej siewy na ziemiach budynych, na dobrych stanowiskach, przy siewie wczesnym i dobrze uprawionej roli. Gęściej trzeba siać na rolach słabszych, na stanowiskach gorszych, przy siewach opóźnionych i na roli nieszczególnie uprawionej.

Głębokość przykrycia zasiewu ma również ważne znaczenie dla plonu. Nasienie wymaga do swego kiełkowania ciepła, powie trza i wody. W wierzchniej warstwie nasienie ma więcej powietrza i ciepła, zaś w głębszej warstwie — więcej wody. Dlatego

nasiona wymagające dużo wilgoci (groch, owies) przykrywamy głębiej. Na ogół im ziemia lżejsza i suchsza, tym głębiej przykrywamy zasiew.

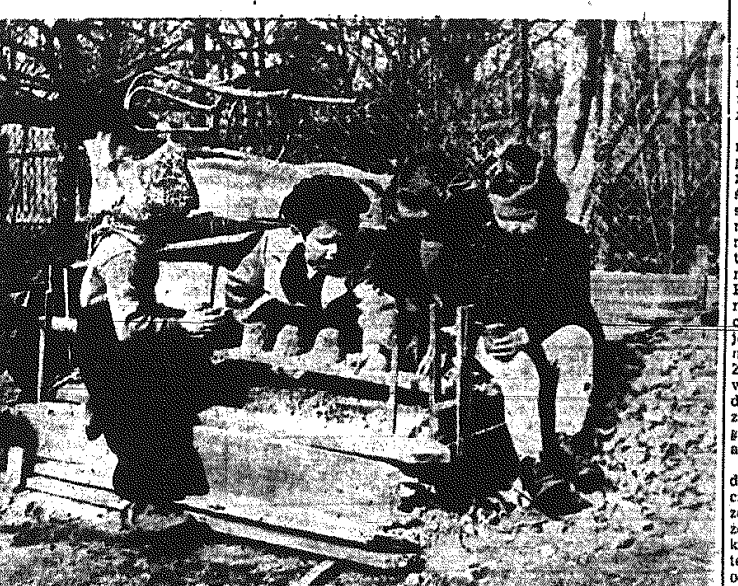
Szerokość rzędów ma też znaczący wpływ na plon. W zasadzie siew woskorzędowy (10—15 cm) równomiernie umieszcza nasienie na powierzchni. Tam jednak, gdzie rośliny z początku rozwijają się wolno i mogą być opóźniane przez chwasty (groch), lub też są delikatniejsze (jara pszenica), lepiej siać je w szersze rzędy (20—25 cm), aby umożliwić obróbkę międzyrzędową.

A teraz pytanie — walaować, czy nie walaować zasiewy? Niewątpliwie walaowanie polepsza podsiąkanie wody z głębi i przyspiesza wschody. Ale na ziemiach cięższych zachodzi konieczność zaskorupienia się roli. Dlatego wale lepiej jest użyć na ziemiach lżejszych i podczas suchej pogody.

Po wale, po kilku dniach, kiedy są już wschody, zawsze powinna być broną, aby przerwać parowanie roli. Zresztą i bronowanie zasiewów niewalowanych jest bardzo pożyteczne. Bronuje ono skosnie do rzędów, wtedy, kiedy pokażą się pierwsze listki ognichy. Brona powinna być lżejsza, mieć ostre rębny i wlec się, a nie skakać po roli. Takie bronowanie niszczy wschody chwastów dwuliściennych zaś zboża nie szkodzą.

B. B.

WIOSNA W MIEŚCIE

Ostatnio słoneczne i ciepłe dni sprawiły wiele radości zarówno dzieciom jak i dorosłym. Dzieciom, że mogą się bawić na wolnym powietrzu, dorosłym, a szczególnie gospodyniom domu, że mogą zrobić porządki w ogrodzie i mieszkaniach. Jak widać na zdjęciu, wstrząca się meble nie przeszkadzają w pełni dzieciom w formowaniu badek z plasku.

Foto — Zdz. Jonka

Nasi korespondenci piszą

Budowa która trwa 6 lat

Mniej więcej przed 6 laty rozpoczął w gromadzie Sędziejowice (pow. Busko) budowę Domu Ludowego. Choć mamy już rok 1954, budowa ta jeszcze nie została ukończona.

W Domu Ludowym, jak sama nazwa wskazuje, miała znaleźć pomieszczenie także świetlica, na którą czekają z niecierpliwością wszyscy mieszkańcy, zwłaszcza — młodzież. Tu przecież miało się skupiać życie kulturalne całej gromady. Tymczasem ta część budynku stała się schronieniem dla nietoplerzy i kotów. Prezydium GRN w Chmielniku nie interesuje się sprawą wykończenia świetlicy i nie obchodzi

je fakt, że z braku świetlicy istniejącej w Sędziejowicach koło ZMP nie może aktywnie pracować, pomimo dużego zapasu miodzieży. Przew. kola tow. Starof, zwracał się do Zarządu Gminnego i Powiatowego ZMP o pomoc, ale jej nie otrzymał.

Domem Ludowym, który „buduje się” już od sześciu lat, wkrótce wreszcie się ktoś zainteresować.

M. S. Chmielnik

Wielu biurokracji, mało porządku

Pracownicy Gm. Del. Min. Skupu w Lełowie (pow. Włoszczowa) mają biurka tak obłożone stosami akt i wykazów, że nie widzą spoza nich — ludzi.

Gm. Del. Min. Skupu przeprowadza obecnie np. specjalną „akcję” polegającą na tym, że wszyscy chłopci muszą stawić się z kwitami i nakazami obowiązkowych dostaw za r. 1953. A wszystkie dlatego, że większość chłopów otrzymała upomnienia z powodu rzekomo nie oddawiania zboża, które... już dawno zostało oddawione. Jako przy-

kład niech posłużą nazwiska nie których gospodarzy: Piotr Skalski, Józef Woźniak, Stanisław Rał i inni. Wśród tych, którzy otrzymali upomnienia byli i tacy, którzy oddawali zboże ponad plan, np. Stanisław Karpis (23 kg ponad plan). Nazwiska te można mnożyć bez końca. Tak więc Gmina Del. Min. Skupu z powodu balaganu w swoich aktach, zabiera drogę czas chłopom, wywołując ich dia „wykazania się” kwitami.

Bonifacy Zysak Lełów

O lepszą pracę komitetów opiekuńczych

Szkoła Nr 17 im. Generała Świerczewskiego w Radomiu, ma dwóch opiekunów. Jednym jest Magazyn Tytoniowy, drugim — Radomskie Zakłady Wyroby Rymarskich. Ostatnio oba Komitety przejawiały słabą działalność, ale pierwszy już się ocknął i dopomógł szkole przy odnowieniu zniszczonych tablic. Drugi Komitet (Zakł. Wyr. Rymarskich) ograniczył się do zobowiązania, że wykona 3 pikni i 18 umywalk i — na tym poprzestął. Zobowiązanie nie zostało wykonane.

Wydać mi się, że „opieką” po legająca jedynie na pięknych

słówkach, to stanowczo za mało. Wie o tym stanie rzeczy dyrekcja i Rada Zakładowa tego przedsiębiorstwa. Trzeba, aby podjęli oni Komitet do większej aktywności. Członkowie Komitetu powinni być na zebrańiach szkolnych, co dалоby im możność poznania braków i pomóżby szkoły. Komitet powinien składać Radzie Zakładowej sprawozdanie ze swej pracy, gdyż bez kontroli trudno spodziewać się dobrych rezultatów.

A. Hermanowicz Radom

